

Indtil for tre Fjerdingsaar siden havde der paa begge Sider af Floden strakt sig et frugtbart Englandskab; og ved de største af Vandfaldene havde der ligget et Par Savskærerier og en Benmølle. Nu var Dalbunden et Kaos af Skiferblokke, Grusbunker, Stenhøje og Samlinger af nedstyrtede Træer. Hele Skovstrækninger laa her med Rødderne i Vejret og Toppene begravede i Lerslam. Hist og her mellem Stenene og Trærødderne ragede der Bygningsrester op, her en splintret Bjælke, hist nogle rustne Måskindele. Hele den lavest liggende Del af Byen med Jernbanestationen var bleven bortskyllet en Nat i Foraaret, da „Hoher Goll“ efter otte Døgn uafbrudt Regn havde rystet sine hvide Lokker. Og saa pludselig var Vandfloden kommen, at Folkene havde maattet redde sig ud af Husene i deres stumpede Linned. Fem Personer tilligemed et halvt Hundrede Stykker Kvæg var bleven revet bort af Strømmen og knust mod Klipperne.

Efter otte Maaneders Forløb var man nu kommen saa vidt med Rydningsarbejdet, at Banelinjen igen var farbar. De bortskyllede Strækninger af Landevejen ind til Byen var midlertidig bleven erstattet med Træbroer. Desuden havde man begyndt at regulere Strømlejet ved Sprængninger med Dynamit. Det var Hensigten at skabe en Slags Nødafløb bagom den fremskudte Høj, hvorpaa Borglevningen laa, og som ved sin Beliggenhed delvis havde forarsaget Oversvømmelsen. Et Hundrede Arbejdere var daglig beskæftiget her, og tre af Blackbourn & Gries' Ingeniører havde fast Ophold i Dresack.

Per havde lejet sig ind hos en gammel Sadelmagerenke, der boede omtrent midt i Byen i et bruntjæret Bjælkehus med Sten paa Taget og en halvlukket Svalegang, som vendte ud mod Dalen. Han havde her to rummelige, men mørke og lavloftede Værelser i det øvre Stokværk og havde indrettet sig ganske feltmæssigt, hvad der ikke forøgede Værelsernes Hygge. Trods sin næsten smaalige Ordenssans og sin Trang til Velvære manglede han ganske Evnen til selv at skabe Hjemlighed omkring sig, — det var, som om hans indre Fredløshed straks prægede de Rum, han flyttede ind i. Fra Arbejdsværelset gik der en Dør ud til den overbyggede Svalegang, og herude stod han i den første Tid ofte